

deling af langvarige byggeprojekter i etaper svarer til de gældende bestemmelser i BL-1960, § 13, stk. 1.

Stk. 2. fastsætter som hidtil, at det færdige byggearbejde ikke må tages i brug uden kommunalbestyrelsens tilladelse — men teksten anvender ikke længere betegnelsen bygningsattest om denne tilladelse. Om begrundelsen herfor henvises til de almindelige bemærkninger.

Stk. 3 indeholder de i de almindelige bemærkninger omtalte bestemmelser om kommunalbestyrelsens pligt og adgang til at påse forholdet til anden lovgivning end byggelovgivningen.

Stk. 4 udvider som tidligere nævnt adgangen til at begrænse kravene om tilladelse til påbegyndelse og ibrugtagen af byggearbejder.

Stk. 5 svarer med redaktionelle ændringer til § 3 i BL-1960.

Til § 17.

Bestemmelserne om lovliggørelse af ulovlige forhold svarer til § 64, stk. 1, 4 og 5 i BL-1960. Efter § 64, stk. 1, skal ulovlige forhold berigtiges „medmindre en dispensation meddeles“. Denne tilføjelse er foreslået slettet som overflødig. Adgangen til at søge dispensation følger af den almindelige dispensationsbestemmelse (forslagets § 22). Efter § 64, stk. 2, i BL-1960 kan dispensationsmyndigheden i visse tilfælde betinge en bibeholdelsesdispensation af, at der indbetales et beløb, der skønnes at modsvare den økonomiske fordel, som ejeren opnår ved, at det ulovlige forhold lovliggøres gennem dispensationen. Denne beføjelse har sjældent været benyttet, og bestemmelsen foreslås nu ophævet.

Til § 18.

Den almindelige fremgangsmåde for lovliggørelse er efter § 17, at kommunalbestyrelsen giver påbud om at lovliggøre det ulovlige forhold eller nedlægger forbud imod den ulovlige brug. Efterkommes påbuddet (forbuddet) ikke, må kommunalbestyrelsen foranledige, at anklagemyndigheden anlægger sag imod ejeren.

Paragraf 18 indeholder i overensstemmelse med gældende lovs § 44, stk. 2-5, særlige regler om berigtigelse af ulovlige forhold, der frembyder fare for personer. Er der tale om sådan fare, kan kommunalbestyrelsen i givet fald foretage det fornødne, uden at der først skal gennemføres en retssag. Bestemmelsen tydeliggør, at disse regler også finder anvendelse, hvis faren udgår fra en ejendoms ubebyggede areal eller fra indretninger, der er placeret herpå.

Til § 19.

Paragraffen svarer med redaktionelle ændringer til gældende lovs § 11, stk. 1.

Til § 20.

Paragraffen samler de spredte regler i BL-1960 om politiets bistand ved lovens administration.

Til § 21.

I stk. 1 foreslås det, som anført i de almindelige bemærkninger punkt 5 c, at bestemmelser om kommunernes administration af byggelovgivningen kan fastsættes i bygningsreglementet. Som foran nævnt er formålet med bestemmelsen at skaffe hjemmel til at fastsætte regler om administrative forhold, der hidtil har været optaget i de stedlige bygningsvedtægter, som nu bortfalder. Derimod er det ikke hensigten at indføre en almindelig adgang for boligministeren til at give kommunalbestyrelserne forskrifter om, hvorledes de skal administrere loven.

Stk. 2 svarer med redaktionelle ændringer til § 11, stk. 5, i BL-1960.

Til § 22.

Efter § 15 i BL-1960 var boligministeriet dispensationsmyndighed for købstæderne, medens amtsrådet var dispensationsmyndighed for sognekommunerne.

I forbindelse med kommunalreformens gennemførelse fastsættes ved en lovændring i 1970 (lov nr. 79 af 12. marts 1970) som en midlertidig ordning, at boligministeriet er dispensationsmyndighed i kommuner, der pr. 1. april 1970 havde mere end 30.000 indbyggere, medens amtsrådet har dispensationskompetencen i de øvrige kommuner. Loven indeholder endvidere en adgang for boligministeren til i et begrænset omfang at bemyndige kommunalbestyrelserne til at meddele dispensationer.

Spørgsmålet om en decentralisering af dispensationskompetencen er behandlet af boligministeriets arbejdsgruppe om dobbeltadministration, som i sin rapport af oktober 1973 gik ind for en udvidet overførelse af dispensationskompetencen til kommunalbestyrelserne.

Efter forslaget bliver dispensationskompetencen som hovedregel tillagt kommunalbestyrelsen. Der er ikke herved tilsigtet nogen ændring i den gældende retstilstand, hvorefter en dispensation kun bør meddeles, når konkrete omstændigheder gør det ubetænkeligt, at lovens regler fraviges. For at sikre en rimelig ensartethed i kommunalbestyrelsernes udøvelse af dispensationskompetencen, og at der ikke meddeles dispensationer, som er i strid med lovens hensyn, foreslås det i stk. 4, at boligministeren kan fastsætte bestemmelser om kommunalbestyrelsens udøvelse af dispensationsmyndigheden.

Visse bestemmelser i byggelovgivningen er af en sådan karakter, at det er fundet påkrævet at fore-